

Adorație euharistică

Cântec introductiv: Isuse, tu ne-ai chemat

Refren: Isuse, tu ne-ai chemat, să te urmăm
Pe drumul credinței și-al luminii.
Spunem da chemării tale
De-a trăi în alianța iubirii.

1. Tu ai venit, ca noi să-l cunoaștem pe Tatăl
Și să ne-nveți cum să ne iubim unii pe alții.

2. Ca-ntr-o familie să împărțim
Tot ce trăim: suferințe și greutăți, speranțe și bucurii.

3. Ne-ncredințăm mamei tale, Maria.
Cu ea în umbra crucii să stăm
Lângă cei care astăzi mai sunt răstigniți.

În numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

Meditația I

Dorim să petrecem aici și acum un timp în rugăciune, în fața Preasfântului Sacrament. Dorim pentru câteva momente să-l adorăm pe cel care a rămas în mijlocul nostru sub speciile sfinte până la sfârșitul veacurilor. A-l adora pe Hristos înseamnă a-l așeza cu adevărat în centru, în centrul vieții noastre, al căutărilor noastre, al preocupărilor noastre, al relațiilor noastre. Lui trebuie să-i dăruim întotdeauna, dar mai ales în acest timp, locul central în inimile noastre. Trebuie să-i oferim acel spațiu pe care nimeni altcineva nu ar avea voie să-l obțină, indiferent de mijloace și interese.

Adesea ne vine foarte greu să-l alegem și să-l statornicim pe Dumnezeu ca piatră unghiulară, ca și cheie de boltă a tuturor gândurilor și faptelor noastre, al ființei noastre. Trecem foarte ușor cu privirea prezența sa în viața noastră, în cotidianul nostru, așa ciudat sau monoton, cum ni se înfățișează el. Dumnezeu ne cunoaște această dificultate, pe care o avem adesea chiar și la un simplu moment de rugăciune și, iată, chiar și acum. Dar se bucură și numai pentru acest timp pe care i-l dăruim. Tot ceea ce reușim să experimentăm în acest timp de rugăciune, tot ceea ce reușim să spunem din toată ființa noastră ca și tot ceea ce reușim să percepem din glasul și mesajul său către noi este doar darul său pentru noi.

Doamne, te rugăm: fii tu centrul vieții noastre. Fă ca niciodată să nu te uităm, ajută-ne să nu înaintăm niciodată fără tine în viață. Și dacă vreodată ne va fi greu să înălțăm o rugăciune către tine, nu te îndepărta de noi, rămâi aproape în sacramentul iubirii tale, în privirea plină de compasiune și dragoste a altor oameni, în gânduri, cuvinte și fapte. Nu-ți întoarce fața de la noi, chiar dacă noi adesea te uităm. Trimite-ne Spiritul tău, care să ne învețe să ne rugăm și să te adorăm.

Să-i deschidem așadar larg porțile inimii noastre și să-i permitem, într-un moment de tăcere să ne vorbească. Să-i facem loc cu adevărat lui Dumnezeu, în tăcere, în inima și în viața noastră.

Moment de tăcere (5 min)

Meditația II

Uneori ne comportăm precum copiii. Ne bucurăm de tot ceea ce avem. Ne bucurăm că avem o viață minunată, o familie, un prieten, școală, biserică, preoți, activități cu care să ne umplem timpul și așa mai departe. Ne bucurăm când avem o familie normală, un loc de muncă. Suntem mulțumiți și fericiți, când ne putem permite să trăim bine, când suntem sănătoși. Și peste toate îl uităm foarte des pe cel, care face posibil să ne bucurăm de atâtea și atâtea lucruri, relații,

persoane, experiențe... Îl uităm exact pe cel care își ține întotdeauna mâna deasupra noastră și veghează cu grijă asupra noastră. Uităm să-i spunem „Mulțumesc” și să ne îndreptăm privirea spre Dumnezeu, mulțumindu-i pentru tot ceea ce suntem și avem.

Noi tinerii din ASTRU ne-am adunat astăzi, în această biserică, pentru a-i mulțumi lui Dumnezeu. El este întotdeauna aproape de noi, este prezent în Sfântul Sacrament. El este aproape de toți oamenii, când sunt nevoiți să îndure suferință și să își poarte crucea. Căci a trecut el însuși înaintea noastră prin suferință și cruce.

Doamne, te rugăm: fii tuturor tinerilor ajutorul puternic și puterea încurajatoare de care au nevoie astăzi. În mod deosebit, arată-te aproape celor care o duc greu, din diverse motive și greutăți. Dăruiește-le curaj și încredere, nu permite să își piardă vreodată speranța. Ia-i tu pe brațe și condu-i afară din suferința lor și din toate temerile în care s-au împotmolit.

Moment de tăcere (5 min)

Meditația III:

În timp ce vorbim de foame, cineva lângă noi moare. Doamne, omul nu mai cunoaște locul unde tu ai pregătit ospățul iubirii. Totuși, noi am ajuns la tine, căci ne este foame teribilă de iubire. Și acum, te rog, Doamne, fă

ca atunci când mă simt puternic, să am forța să îngenunchez;

ca atunci când mă simt drept, să îmi amintesc câte drepturi am nesocotit eu deja;

dacă simt că totul este bine, amintește-mi că mă aștepti ca să mă ierți;

Dacă încep să critic, amintește-mi de răbdarea pe care o ai cu mine;

Dacă mă simt singur, amintește-mi de câte ori uit de tine;

Dacă sunt invidios, amintește-mi de talanții primiți;

Dacă sunt dezamăgit, amintește-mi că doar tu ești mângâierea;

Dacă îți cer prea mult, amintește-mi că doar tu știi ce e mai bine pentru mine;

Dacă îmi fac iluzii, amintește-mi de promisiunile tale;

Dacă te cred absent, amintește-mi că mergi mereu alături de mine;

Dacă mă simt păcătos, amintește-mi că faci mare sărbătoare pentru fiecare convertit;

Dacă mă tem de judecata celorlalți, amintește-mi că mă vrei liber;

Dacă mă simt important, amintește-mi de atenția ta față de cei mici și umili;

Dacă mă simt obosit, amintește-mi de durerea celui care nu mai poate aștepta;

Dacă mi se clatină credința, amintește-mi să mă rog;

Dacă lumea îmi cere să mă închin la idoli, amintește-mi că numai tu ești Domnul meu;

Dacă vreau să-mi salvez viața, amintește-mi de sacrificiul tău pe cruce pentru mine și se învierea ta.

Moment de tăcere (5 min)

Binecuvântarea euharistică

Cântec de final: Tu, care te numești iubire

Tu, care te numești iubire,
Isuse, om și Dumnezeu,
Prezența ta în sfânta Taină
Uimește azi sufletul meu.

Eu pe altar văd vin și pâine
Nimic nu e deosebit.
Dar sub aceste chipuri sfinte
Tu ești Isuse tăinuit.

REF: Eu te ador cu umilință
Deși acum nu pot vedea
Căci ochii pot să mă înșele
Dar niciodată vorba ta.

De n-ai fi tu să-mi spui acestea
N-aș crede-n veci așa ceva.
Dar la cuvântul tău plec capul
Căci tu ai spus că e așa.